
NIEUWSBRIEF • Nr7 • FEBRUARI 2003

STICHTING HARRY VAN KUYK

ARS LONGA VITA BREVIS
uk
Kunst leeft aan muren

EERSTE LUSTRUM

DERDE VRIENDENBIJENKOMST

6 APRIL 2003 zie pag. 1, 4 & 5

OPGERICHT 1998 • 'S HERTOGENBOSCH

vooraf

1

Het jaar is al niet meer zo nieuw, al bijna een kwartaal oud. Het ritme van alledag heeft ons alweer in zijn greep en we proberen te worden wat velen anderen gewenst hebben: blij zijn.

De Stichting Harry van Kuyk komt dit jaar uit het looprek, is volwassen geworden maar wil graag verder doorgroeien.

Vijf jaar lang hebben diverse bestuursleden hun best gedaan om van deze boreling iets prettigs te maken. Soms was het moeilijk, moest leren lopen en denken, moest vorm en gezicht krijgen en bewijzen dat zijn bestaan een aanvulling zou worden naast, maar vooral met de initiatiefnemers ervan. Terugkijkend begint dat te lukken. Het is een hechte kring geworden van vrienden rond een kunstenaar. Een groep mensen die zich interesseert voor iemand die zelf probeert zijn nut te bewijzen door zijn werk en zijn manier van denken uit te dragen.

Zijn rubriek 'Tien vragen aan Harry van Kuyk' is eigenlijk een rubriek van de vrienden die met inmiddels zestig aan hem gestelde vragen probeerden hem beter te leren kennen en te waarderen.

De aanstaande derde vriendendag, ook dit keer weer in het gastvrije Hotel 't Spijker, zal op 6 april 2003 opnieuw het trefpunt worden.

Evenals vorig jaar wordt dit weer een luisterrijke gebeurtenis.

Het bestuur hoopt u daar allen te ontmoeten en is volop bezig daar een memorabele dag van te maken. Het is immers ons lustrumfeest!

Heeft u de bijgevoegde en gefrankeerde kaart van deelname al ingevuld en verzonden?

Dan weten wij wie we er mogen begroeten en de hotelier weet voor hoeveel mensen hij het ongetwijfeld culinaire buffet moet gaan maken.

Nog niet gedaan? Meteen doen.....!

Marie-Antoinette van Kuyk-Minis
Bestuurslid

presentatie

KUNSTENAARSGOED

Het was miezerig weer in het Nijmeegse die tiende oktober, bovendien was het kermis in de stad en ook nog koopavond. Resultaat: geen parkeerplek te vinden. De parkeergarages waren tjokvol en veel mensen die de weg niet wisten naar de plaats waar Harry' s nieuwste boek 'Kunstenaarsgoed' zou worden gepresenteerd; de grote en wel zeer fraaie boekhandel Dekker en van de Vegt in het nieuwe winkelplan in het centrum van Nijmegen.

Toch mocht de directeur en gastheer van deze uitmuntende locatie, de heer Piet Hooghof, circa zestig bezoekers begroeten met een kort openingswoord.

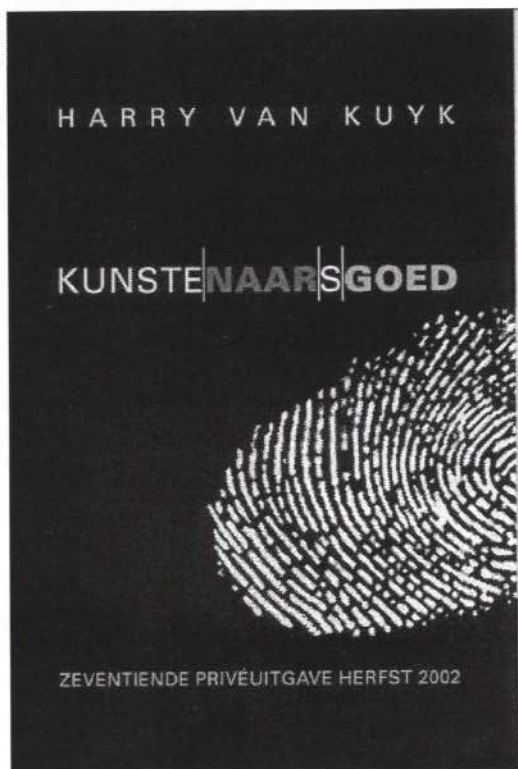
Met een goed glas wijn in de hand luisterden velen, waaronder een groot deel de vrienden van de Stichting Harry van Kuyk, naar hun gastheer die onder andere memoreerde dat een kunstenaar die inmiddels zeventien boeken in zijn eentje maakte en uitgaf wel een zeldzaamheid in de boekenwereld is.

Met een slordige vijftientig jaar sprekerservaring in de tweede kamer der Staten Generaal had de inleider van die avond natuurlijk niet al te veel moeite. De politicus Dr. Ad Lansink en de schrijver zijn al zo'n drie decennia zoals ze het noemen 'streng' bevriend met elkaar en hij memoreerde dan ook uitgebreid de vaak wel heftige gebeurtenissen uit dat verleden.

Natuurlijk ging hij uitgebreid in op de inhoud van Harry' s nieuwe boek. Hij citeerde vele karakteristieke voorbeelden van de 228 aforismen die hij soms echte stellingen en dan weer mini-essays noemde die voortkomen uit een wel heel rijke correspondentie en/of gesprekken met zijn vrienden.

'Kunstenaarsgoed' is een boeiend boek, omdat de eigen wijsheid van de lezer danig op de proef word gesteld. En omgekeerd. Het is goed dat er kunstenaars bestaan. Het is nog beter dat kunstenaars ook schrijven over eigen en andermans domein. Het is allerbest, wanneer woorden beelden oproepen, waarmee 'Kunstenaarsgoed' werkelijk waarde krijgt.'

Na deze slotzin begon het publiek onderling een discussie over het boek die nog lang voortduurde. Troost voor de (gedwongen) afwezigen: Harry van Kuyk's nieuwste boek, dat inmiddels een groot succes is, zal ook nog verkrijgbaar zijn op de lustrumbijeenkomst van de Stichting op 6 april 2003 in Hotel 't Spijker in Beek.

premiëprent 2003

De tweede premiëprent die in opdracht van het bestuur van de Stichting Harry van Kuyk door de kunstenaar gemaakt is, is er - net als vorig jaar - weer een met een verhaal.

Had de vorige prent te maken met een achtergelaten ezeltje, deze heeft zo mogelijke een nog dramatischer achtergrond: een aan zijn lot overgelaten Mexicaans jongetje op Kennedy Airport in New York.

De vader en de moeder van het kind werden gearresteerd wegens illegale immigratie maar verzwegen dat ze ook nog een zontje bij zich hadden. Waarschijnlijk om minstens één familielid de kans te geven entree te krijgen in het Amerikaanse 'paradijs', lieten ze hem zonder een spoor van identiteitsbewijs achter.

Hoe het afgelopen is heeft Harry nooit geweten alles wat overbleef van deze onvoorstelbare gebeurtenis is een portret van een onbekend Mexicaans kind.

*Ook nu weer hebben de leden van de Stichting een flinke korting bij aankoop van deze prent die gepresenteerd wordt op de derde (Iustrum)bijeenkomst op 6 april in Beek.
Maximaal kunnen door leden twee exemplaren worden aangekocht.*

Titel: Mexicaanse jongetje

Papierformaat: 35 x 50 cm

Plaatmaat 22 x 31 cm

Gedrukt op zuurvrij 300 grams Keaycolour

Techniek: drie kleuren zeefdruk

Oplage: 50 exemplaren

Gesigneerd en genummerd van 1/50 t.e.m. 50/50

Prijs vrienden van de Stichting 15 Euro

Niet-leden 30 Euro

OUDE WAAL

Op het water van de Oude Waal,
ijsverstrakt door wintermorgen,
hoopt een frêle blauwe reiger
haar visontbijt te gaan verzorgen.

Een snelle tik op glazen vloer,
is alles wat zij kan bereiken
en kijkt verschrikt het zilver na
dat met de vrijheid is gaan strijken.

Dwaalt dan verongelijkt in 't rond,
is lichtelijk ontzet
en kijkt wanhopig naar omhoog:
'Is dit dan niet Genezareth?'

Harry van Kuyk

tien vragen

7

In de rubriek 'Tien vragen aan Harry van Kuyk' is de vragensteller dit keer Wim Hoose uit Beuningen of veel verder weg. Wim en Harry kennen elkaar al langer dan 38 jaar (!) en kwamen in contact toen, lang geleden, Wim Hoose met zijn zakelijke carrière begon. Hoewel het zakelijke in hun relatie al enige tijd verdwenen is, een hechte vriendenband is wat bleef uit die periode.

W. Misschien voor veel lezers van de nieuwsbrief een onverwachte vraag: koken is voor jou meer dan een hobby, soms zelf een echte passie. Kunst en koken? Hoe ontdekte je die culinaire gave?

H. Ja, daar vraag je mij wat. Kwam het van mijn vader die écht kon koken zonder dat het zijn beroep was? Of was het lang geleden de vriendschap met een echte Michelin sterrenkok in Amsterdam? Van mij wordt wel eens gezegd dat ik een perfectionist ben. Oké dan. Gaandeweg werd het noodzakelijke en dagelijkse klaarmaken van eten ook geperfectioneerd en kwam de creativiteit als belangrijk element in de keuken meespelen. Reizen en proeven van wat anderen deden, deed de rest. Eten doe je ook met je ogen en niet alleen met smaak vandaar.

W. Eind zestiger, begin zeventiger jaren verraste je de kunstwereld met een nieuwe grafische techniek: de reliëfdruk, beter bekend als 'het witte werk'. Wil je iets vertellen over de techniek ervan en hoe die ontstond.

H. Het gaat mij iets te ver om bedoelde techniek die noodzakelijk is om reliëf aan te brengen in een grafische prent hier nogmaals uit te leggen. Graag verwijs ik naar Nieuwsbrief no. 2 van december 2000 waar het

*dem lieben
Harry van Kuyk
Dien Franz Eggenchwiler*

FRANZ EGGENSCHWILER

Holzdruckzeichnungen
und
Holzdrucke III

Edition: Galerie E. & F. Buchmann, St.Gallen

technische verhaal uitgebreid uitgelegd wordt door Prof. G.W. Ovink (†), hoogleraar Grafische Esthetiek en Typografie, op pagina 13. Hoe het ontstond is een ander verhaal. Toen ik vreselijk lang geleden in Amsterdam afstudeerde had ik eigenlijk weinig lust om de traditionele grafische technieken als lithografie, etsen of hoogdruk als hoofdmoot van mijn werk toe te gaan passen. Niet dat daar iets mis mee is maar ik wilde iets anders. Drie jaar lang experimenteerde ik met het maken van prenten onder zeer hoge druk. Na de gebruikelijke mislukkingen lukte het mij een persje te laten bouwen dat mijn ideeën zichtbaar zou kunnen maken. En zoals het gaat, dat kleine ding werd al maar groter en mondde ten slotte uit in een pers die tot vandaag dienst doet: een grote handhydraulische pers die 60 ton kon opbrengen om te maken wat mij voor ogen stond en bovendien een prachtig stuk gereedschap is om dat te kunnen realiseren.

W. In 1977 kwamen volgens mij voor het eerst de afbeeldingen van bergen gecombineerd met prachtige blauwe luchten in beeld. In galerie Sisu werden die destijds geëxposeerd. Kwam je tot het onderwerp 'bergen' omdat je daar indringend mee had kennis gemaakt?

H. Voor iemand zoals ik, die geboren en getogen is met polder- en andere vlakten om zich heen is de eerste confrontatie met de bergen zoals je die ziet in de Zwitserse Alpen, een regelrechte schok. De Zwitserse kunstenaar Franz Eggenschwiler, die ik via Hans van de Grinten leerde kennen, hielp mij daar een beetje overheen. Nooit eerder had ik een zo begrensde horizon meegemaakt en wist mij er dan ook nauwelijks raad mee. Toch wilde ik er iets van meenemen. Via een Polaroid camera maakte ik van al dat massieve gedoe kleine en voor een polderjongen bruikbare herinneringen. Later heb ik daar grote in meerdere kleuren gedrukte prenten van gemaakt die dan wel geen realistische beelden van die bergen lieten zien maar wel het idee van het souvenirplaatje behouden hadden. De grote bergen die ik daar zag zijn teruggebracht op het handzame formaat van een fragmentarisch weergegeven natuurgeweld. De bijpassende luchten kende ik al vanuit de polder en daardoor voel ik mij beter thuis.

Links: in de tijd dat ik in Zwitserland bij Franz Eggenschwiler verbleef werkte hij aan een boek over zijn werk. Hier en daar was ik voor hem van nut door hem typografische adviezen te geven. Van de later gedrukte oplage (500 exemplaren) zonderde hij er vijf exemplaren af die hij van een opdracht en toegevoegde tekening op de titelpagina voorzag. Exemplaar III van deze bibliofielen maakt deel uit van de collectie van Harry van Kuyk.

W. De Afrikareis van jou en Marie-Antoinette was een waanzinnige belevenis. Heeft die reis invloed gehad op je volgende werken?

H. Niet in de artistieke zin maar veel in leren relativeren van zaken die in dit land zo belangrijk lijken. Zowel voor mij als mijn vrouw is die lange lange reis van grote betekenis geworden voor het zicht op ons leven.

Je stapt wat gemakkelijker over de problemen van alledag heen, bent wat nuchterder in beoordelingen. Misschien is dat te zien in mijn werk wat ik daarna veel maakte: grootsheid van bij voorbeeld de natuur terugbrengen tot miniaturen. Dus toch? Best mogelijk maar ben daar niet zeker van.

W. 5 oktober 1985 verscheen er in De Gelderlander een volledige pagina met jou als hoofdpersoon. Stelde jij het op prijs om zoveel aandacht te krijgen in de pers en kreeg je veel reacties op dat artikel?

H. Niet alleen de genoemde krant, Volkskrant, Het Parool en zelfs het Elseviers Weekblad en Avenue schreven uitgebreid over mijn werk.

Of ik het op prijs stel is iets anders. Ik maak een product waarvan ik moet leven. Adverteren zoals het bedrijfsleven dat doet zit er voor een kunstenaar niet in. Als dan integere journalisten en idem kranten of tijdschriften aandacht aan mijn persoon en werk besteden is dat een fantastische hulp. Zeer bruikbare reacties (tot vandaag) bleven dan ook niet uit. Wat niet kon voorkomen dat ik waarschijnlijk evenveel vraaggesprekken heb gegeven als geweigerd, als ik vermoedde dat het niet serieus was en het artikel bedoeld was om de achterkant van de advertentiepagina te vullen.

W. Naast jouw grafisch kunstenaarschap vond je ook in andere kunstvormen een uitdaging. Ik denk aan de monumentale en soms gigantische opdrachten voor bijvoorbeeld

Zevenaar, Den Bosch en Beek. Heb je die kwaliteiten ontdekt toen je bezig was met je eerste monumentale opdracht?

H. Ooit komt er voor veel kunstenaars het moment dat je je werk wel eens een andere dimensie wil geven, groter maken. Het avontuur zit hem dan in het formaat, minder in de artistieke benadering, daarin volg je instinctief je stijl, je eigen interpretatie. Monumentaal werk krijgt te maken met architectuur, wens respectievelijk eisen van de opdrachtgever, kortom, je werkt in het werk van anderen. Als je dat voor het eerst doet kom je wel eens voor een maatprobleem te staan: centimeters worden meters. Ik geef grif toe dat als ik een grote wand of buitengebeuren voor het eerst zie denk ik wel eens jeetje wat een kanjer, kan ik dat hanteren zonder mijn karakter te verliezen? Als je dat bedoeld met uitdaging heb je gelijk. Maar als iemand je zoveel verantwoordelijkheid geeft ten opzichte van zijn gebouw, gebeurt het maar al te vaak dat je boven je angst uitgroeit en er gewoon aan begint. Tot op heden met leuke resultaten geloof ik.

W. Schrijven heeft óók jouw liefde. Te denken valt aan Kerstmisser, Gisteren, Liefdesbrieven aan de polder en als laatste Kunstenaarsgoed. Weet je nog wat de aanleiding was jouw pennenvrucht uit te geven in boekvorm?

H. Gedachten, ideeën, dromen en nog meer kunnen zonder de waarde er van aan te tasten evengoed of even moeilijk weergegeven worden in beeld als in literaire zin. De worsteling met woorden en zinnen wijkt niet veel af van de weergave in beeld. Beiden doe ik even graag. Wat het tweede gedeelte van je vraag betreft, het geschrevene, in boekvorm gegoten gedachtegoed, ja. Daar komt de vroegere typograaf te voorschijn. Ik ben een aardsbundelaar, iemand die graag iets als totaal ziet. Tekst en beeld wat ineenvloeit door het te presenteren als boek of map.

En dat lukte mij in bijna een halve eeuw zeventien maal en tot mijn grote vreugde met succes. Wordt hopelijk vervolgd dus.....

W. Jouw ontwerp kwaliteiten heb je niet vaak voor commerciële zaken gebruikt. Als je terug kijkt zou je dan niet wat meer hebben willen doen in het commerciële vrije beroep?

H. Het ontwerpen, schrijven en produceren van drukwerk is mij met de paplepel ingegoten. Dat er opdrachten binnenwaaiden die daarmee te maken hadden en soms nog wel eens hebben heeft in de eerste plaats te maken met creativiteit: iets wat niet bestaat moet vorm gegeven worden. En dat hebben ze mij in Amsterdam en later bij Johan Enschedé in Haarlem grondig geleerd. Ooit was dat mijn beroep, de hoofdzaak voor mijn brood. Hoewel ik het nog steeds graag doe ben ik selectiever geworden, in het aanvaarden van dergelijke opdrachten. En bovendien, als mijn beeldende karretje eens vastzit, is dat een nuttige manier om iets te overbruggen en te overleven. Maar niet voor iedereen want dan wordt je opgevreten door de commercie.

W. Al heel lang praat jij over de liefde voor de Ooijpolder. Inspiratiebron voor prachtig werk van jou.

Wanneer jij een nieuwe woonplaats op deze aardbol zou mogen kiezen, zou je een keuze kunnen maken? Zo ja, waar zou dat zijn?

H. Sinds 1982 woon en werk ik in de Ooijpolder. Dat is dus ruim twintig jaar en in die tijd ben ik werkelijk gaan houden van dit stukje Nederland. Ik heb dan ook weinig zin om waar dan ook naar toe te verkassen maar als Rijkswaterstaat plannen heeft om mijn huis en hard drie en een halve meter onder water te duwen wordt dat wel anders. Waar naar toe op deze wereld?

Ik zou het niet weten en wil er voorlopig ook niet aan denken. Het idee om te gaan is al helaas het halve vertrek dus.....

W. Op weg naar een nieuwe uitdaging?

H. Van mijn leven bestaat geen plattegrond of wegenkaart. Bovendien ben ik slecht in het doen van profetieën. Ergo, wie weet?

Harry van Kuyk
Een natte impressie
van de Ooijpolder
Houtskoolschets
op ware grootte 1999.

van uw penningmeester

Hieronder vindt u de financiële stukken zoals deze door de penningmeester zijn gepresenteerd en akkoord bevonden zijn in de bestuursvergadering van de stichting gehouden op 8 januari 2003.

De uitgaven betreffen in hoofdzaak de druk- en portiekosten van de nieuwsbrieven. De vriendendag vindt u niet onder de lasten dankzij de genereuze ontvangst van de familie Jansen van Hotel 't Spijker.

Voor de bijeenkomsten en aankoop van werken van Harry van Kuyk die niet in het bezit van de stichting of van de kunstenaar zelf zijn, bouwen we een reserve op. De opzet van de begroting voor dit jaar verschilt niet van die van voorgaande jaren.

Stichting Harry van Kuyk

Jaarrekening 2002

Staat van Inkomsten en Uitgaven:

Baten:

Lasten:

Vriendenbijdragen 2002	898.76	Kamer v Koophandel	53.76
Vriendenbijdragen 2001	143.07	Nieuwjaarswens 2001	205.58
Donatie	227.00	Nieuwsbrief + porti 2001	205.07
Rente	3.98	Porti administratie 2001	227.57
		Rente	3.22
		Batig saldo	<u>577.61</u>
Totaal	<u>1.272.81</u>		1.272.81

Stichting Harry van Kuyk

Jaarrekening 2002

<u>Baten:</u>		<u>Lasten:</u>	
Vriendenbijdragen	898.76	Kamer v Koophandel	53.76
Te ontvangen vriendenbijdragen	225.00	Nieuwjaarswens	
Incidentele baten	29.62	Nieuwsbrieven + porti	205.07
Donatie	227.00	Rente	3.22
		Reservering:	
		- aankopen	1.032.77
		- werving donateurs	89.54
Rente	3.98		1.122.31
Totaal	1.384.36		1.384.36

Toelichting op de jaarrekening 2002:

Incidentele baten ad € 29.62 betreft meerontvangsten vriendenbijdragen voorgaande jaren.

Stichting Harry van KuykBalans: per 31 12 2002

<u>Activa:</u>		<u>Passiva:</u>	
Kas		Crediteuren	nihil
- 01 01 2002	1.192.34	Reservering aankopen:	
- resultaat 2001	577.61	- 2000	404.25
	1.769.95	- 2001	162.98
		- 2002	1.032.77
			1.600.00
		Reservering werving	
		donateurs	
		- 2001	305.41
		- 2002	89.54
Debiteuren	225.00		394.95
Totaal Activa:	1.994.95	Totaal Passiva	1.994.95

Begroting 2003

<u>Inkomsten:</u>		<u>Uitgaven:</u>	
Vriendenbijdragen	750	Kamer van Koophandel	35
		Nieuwsbrieven	370
Rente	3	Vriendenbijeenkomst	270
		Administratie	78
Totaal	753	Totaal	753

's-Hertogenbosch, 0501 2003

C.A. van Katwijk

COLOFON

De nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Harry van Kuyk en verschijnt minstens twee maal per jaar voor de leden van de stichting. Voor nieuwe leden worden voorgaande nummers toegevoegd, zolang de voorraad strekt. Bijdragen of vragen voor de nieuwsbrief zijn welkom bij de redactie.

- Redactie: Ingrid Raming-Speklé
Oost Vlisterdijk 26,
2855 AD Vlist
- Voorzitter: Hans Groothuijse,
Verbindingsweg 7,
6573 ZG Beek/Ubbergen
- Secretariaat: Martiene Visser - ter Horst,
Van Limburg Stirumweg 28,
6861 WL Oosterbeek
- Pennigmeester: Kees van Katwijk
Hintham 85,
5246 AD Rosmalen
- Lid van bestuur: Marie-Antoinette
van Kuyk-Minis
Prins Willem Alexanderstraat 11,
6576 BK Ooij/Ubbergen
- Lid van bestuur: Hans Mojet
Grotestraat 39 B
6653 BJ Deest

◀ Anno 1751 ▶

Hotel Restaurant

„'t Spijker”

De eminence grise onder de hotels
(maar heel goed bij de tijd)

Rijksstraatweg 191 - 6573 CP - Beek Ubbergen